

կերէք տիր զիս պիր զէմանտան պէրու
դաշնթաւարտա րուհանիւրին էվէնիւպ
էվէնիւմէսի մէսէնիս, պաշլընա, պաշլը
էրմէնի տէրաւրէրին պիր զէրու էվէն-
աիքտէն սօքա, զէվէնիւրին զէֆաթըն-
աա, թէքար էվէնիւպիւրէրի ինչն վաշլը
օլան միւրանաթաւարտա պաշլըլարըն մու-
վաֆապաթ, տիկէրէրին տէ ատէմը մու-
վաֆապաթ իտիւմէսի էֆաթաւարտա պու-
լունմաւարտան նէլէթ իթմիւր տիր: Հաջու-
նի վէ-ին պու պապաթի էֆաթար վէ միւ-
թալէաա, հատու զաթիւնտէ իրիսթիւան
մէզնիւպ վէ քիւսէսի էսաւընա բէք մու-
վաֆաթ օլուպ, չօզլար թարաֆընաան
թափար օլունարըն հալտէ, պաշլըլարըն
իտէ, պու էֆաթարա մուդայրի օլմաւը վէ
ալէնիւնտէ իթիւրապաթ վէ միւթալէաթաա
պուլունմաւար զապիւ իտի, նաւը քի հէր
վաշլըթ, պու կիպի մէսաթիւր րուհանիւ-
տէ էօլլէ օլմուշ աըր: Եանի պու մուպա-
հաա րուհանիւրին էվէրի եա պէքաար օլ-
մաւը էսաա վէ իւզուլմը իւզլըրիտէ քալ-
աա իտի, պուենա պիր չէն տէնիւմէզ իտի:
Լաքիս պու վէսիւրէ իւէ Հաշլըթըն Իսա է-
ֆէնիւթիւրին շալսըն մուգաաթաւիւնէ գար-
շը աղըր հէզէեան վէ թազիւրաթ աէրէ-
ճէնիւտէ նէլըրիւթաա ճիւրէթեապ օլունմա-
աընա հիւ պիր իրիսթիւան, տին ու մէզ-
հէպի հաշլընտա վէլէվ նէ աէրէճէ վա-
շլըթիւթիւր վէ ֆիթաւրըզ օլաա, միւթէն-
աիր վէ միւթէնսիւթ օլմաւարտան կէրի
աուրապաթ:

Իտի, «Բիւզանդիոն»ըն մէզքիւր ֆըզ-
րաթ թազիւրիւթի, ճէմաթընըլտան,
կէրէք մէսիւթաաթաւը րուհանիւրի վէ կէ-
րէք ապաւը ֆէվէլէաթէ միւթէնսիւթ վէ
միւթէնսիւթ իթիւրի կիպի, էրմէնի միւ-
լէթալէաթընըն տաթի միւթէնսիւթ զըլ-
մըլ օլունարընտա, «Մանգուլիէ Էֆաթար»
բէֆիւթիւրին տէնիւթիւթիւթիւթիւթ, «Բիւ-
զանդիոն և Քրիստոնէութիւնը» սէրլէվհա-
աը թազիւրաա վէ Եր. Տ. Անգլընաան
իմպաւըլա մուհիւմ պիր մէզալէի ճէվա-
պիւն Էաշլըլմը աըր: Իւպու մէզալէիւթի
պաշլը ֆըզլաւարըն ալիէն, աէրճ ու պէ-
եան իտէրիւք:

«Յիսուա շատ կանուխ մեռաւ»
«Ձգիւթնք որ եթէ կեանք ունի»
«Նար» պիտի չկարդուէր: Նւ յե.
«Կայ, հաւանական է որ չամուս.»
«Նաւալ որոշած էր (1) Քանի որ»
«Գիտէր, թէ կանուխ պիտի մեռ.»
«Նէր, և (2) Քանի որ եթէ ամուս.»
«Նաւար, և սերունդ արտադրէր»
«Այն սերունդն եղական դիւրք մը»
«Կիտի ունենար աշխարհի մէջ իբր»
«Աստուածային ընտանիք մը, իբր»
«Մանչ և աղջիկ զաւակներ ու»
«Թողնէր Աստուածորդուն»
Բիւզանդիոն

Այա վճիւր մը որ իրեն մէջ կը բռնան-
ապէ իւրաքանչիւր տողին, մէն մի կէտին,
անձնիւր եղբի մէջ ստուծին, կեղծիք,
հեշտութիւն, բայց որ, ամէն բանէ վեթ,
անախիւր և անձիւք ստուծին մըն է: Ս-
թէ Քրիստոս Հօր Աստուծոյ որդին էր,
ինչպէս կ'ըսեն Աւետարանք, եթէ ճշմար-
տապէս Աստուած էր, ինչպէս կը հաւա-
տան բոլոր Քրիստոնեայք, ուրիշն Բիւ-
զանդիոնի խօսքը ծայրէ ի ծայր հակաե-
տարանական է, և բոլոր Քրիստոնեայ ե-
կեղեցիներուն ըմբռնութիւն, վարդապե-
տութեան հակառակ է:

Բիւզանդիոն այս վճիւր տուած է կղե-
րին ամուսնութիւնը շատագոյնիւր տու-
թիւ: Եթէ ամուսնութեան շատագոյնիւր
ամենքն ալ Բիւզանդիոնի կարծիքն են,
այն մտք թէ Քրիստոս անգամ պիտի
կարգուէր եթէ երկար ապրէր, ըսել է թէ
կղերը՝ ամուսնացրեալու համար պէտք է
Աւետարանին վրայ հիմնուած քրիստոնէա-
կան եկեղեցիին բուն դաւանութիւնը,
Աստուածորդուն ինքնութեան վրայ հաս-
տատուած հաւատքը քանդել: Ըսել է թէ
կղերին ամուսնութիւնը թոյլատրող Բու-
ղաքական եկեղեցիները անօր համար միայն

թոյլատրեցին զայն որովհետեւ եկեղեցիին
աստուածային Հիմնադիրն ալ պիտի կար-
գուէր, աստուածային ընտանիք մը պիտի
կարգուէր, եթէ բախա ունենար աւելի եր-
կար ապրելու:

Բայց առ այժմ մէկդի թողույ՛ Բիւ-
զանդիոնի վճիւրը, իրաւ է թէ կղերին
ամուսնութիւնը թոյլատրող եկեղեցիները,
զոր օրինակ Անկիւքան եկեղեցին, ա'յն-
պէս կ'ընդունին թէ Քրիստոս ալ պիտի
կարգուէր, եթէ շատ ապրէր: Ոչ, բայցար-
ձակապէս ո'չ: Անկիւքան եկեղեցիին եր-
կու մեծ հատուածները, Բարձր եկեղեցին
կամ Եպիսկոպոսական եկեղեցին, որ կա-
թոլիկ եկեղեցիին ամէնէն աւելի մօտե-
ցողն է Բողոքականութեան մէջ, և Ստո-
րին եկեղեցին, որ Անգլիոյ պաշտօնական
եկեղեցին անշատ բարձր յարանուանու-
թիւնները իրեն մէջ կը պարունակէ, բա-
ցայայտօրէն կը դաւանին զՔրիստոս Աս-
տուած և Որդի Աստուծոյ, նոյն ներգոր-
թեամբ, նոյն ուժգնութեամբ, նոյն հա-
ւատքով, որով կը դաւանին զայն միւս
մեծ Քրիստոնեայ եկեղեցիները, Կաթոլի-
կը, Յունականը, Հայկականը, Դարեհու-
նութեան մէջ եկեղեցիին բարեկարգու-
թեան հարցը ինչ դիմայեղուններէ ալ որ
անցաւ, Լուծեան շատ առաջ և վերջն
ալ, Քրիստոսի անձը և ընտելիւնը երբեք
նորացուցիչներուն քանահայտին, կար-
գադրութիւններուն, բազմաքններուն ա-
ռարկայ չեղաւ ամուսնական կեանքի մըտ-
քով, ընդհակառակ աւելի անցաւ անոր
աստուածայնութեան հաւատքը, զօրու-
թիւնը և Ասանց երկարօրէն թարգմանու-
թիւններ ընելու և հատուածներ ընդօրի-
նակելու, կը հաւատանք թէ այս այսպէս
է, և ասպարէզ կը կարգանք ամէնէն լայ-
նախոհ Բողոքականներն որ հակառակը պըն-
դէ մեր ըսածին. պայմանաւ որ իր հիւս-
րը պատմական ըլլան, և անձնական տրա-
մադրութիւններու ծանրութիւնը մէկ կողմ
թողու. և ինք իրեն յատուկ հաւատքին
պայմանները մէջաեղ չդնէ: Ասպարէզ կը
կարդանք Բիւզանդիոնին որ հրաառարկէ
իր հեղինակութիւնը, որմէ առաջ բերած
է իր վճիւր. հակառակ պարագային՝ քը-
րիստոնէական հիմնական վարդապետու-
թեան դէմ իր կայծին հարուածը իրեւ
նոր իմն դաւապարտութիւն պիտի միայ-
լով իրեն համար, և իրեն դէմ Հաւատքի
ուղղութեան մէջ իւրաքանչիւր անհատ
կրնայ ունենալ իր ակարութեան վայր-
կեանները, հոգին ալ կ'ընդարմանայ մար-
մինին պէս. մեր տրամադրութիւնները
պարբերական փոփոխութիւններու են.
Թարկուած են իրեւ մարդկային ակար
արարածներ. ա'յո, կ'ունենանք մեր ան-
հաւատութեան նոպանները, մեր ծայրա-
յեղ քննադատութեան եռանդը կրնայ ա-
ռաջնորդել մեզ ուրացումներու, ժխտում-
ներու, բախնդրութիւններու. բայց հրա-
պարակի վրայ պոռթկալ զանոնք, աշ-
խարհի չորս հովիւրուն պարզել մեր տկա-
րութիւնները և ջղապղբի վայրկեաննե-
րուն քապարտութիւնները՝ ահա ինչ որ են.
Իրելի չէ ինքզինքը յարգող, իր կոչման
մեծութիւնը զգացող զրի մը:

Կղերին ամուսնութիւնը շատագոյնիւր
համար հարկ չկար մինչեւ այդ կողմերը
եղնել, մինչեւ այսպէս յայդ դրոյ մեր
ճակարին վրայ տեղաւորել, Կղերին ամուս-
նութիւնը պատմական է եկեղեցիին մէջ,
եղած է, նորէն կրնայ ըլլալ. բայց կրօն-
քին Հիմնադրին անձը պէտք չէ գործիք
ընենք մեր պղծակութիւններուն և կար-
ճառաստութիւններուն, երբ մանաւանդ ինչ
որ ըսենք այդ մասին, կը միայ միշտ
ստուծին, կեղծիք, հեղեղութիւն: Աւե-
տարանը ամբողջ հաստատուած է Քրիս-
տոսի Աստուածութեան հաւատքին վրայ,
որուն մէջ չի տեղաւոր բնաւ աստուածային
ամուսնութեան աստապել, կարծիք, են.
Թադրութիւն: Ներելի է միշտ քննութեան
ենթարկել արտաքին այդ հաւատքին բո-
լոր կրօնային իրերը. պաշտամունքի, ա-
րարողութեանց և սովորութեանց հարցը

կրնանք միշտ ուղիղ և պատմական քնն-
նութեանց առարկայ ընել. բայց Տիրաջ
անձը ամէն քննութեան վեր է, քոնէ ա'յն-
պիսինեղուն համար, որոնք իրենք զիրենք
նոյն եկեղեցիին անդամները կը խոստովա-
նին: Քրիստոնէական եկեղեցիին ամբողջ
վերացական հաւատքը Քրիստոսի ճշմա-
րիտ աստուածութեան վրայ հիմնուած է.
հոգեւոր կեանքը, որ մարդկային բարո-
յականնէն մեծ տարբերութիւն ունի, այդ
հաւատքին վրայ կը հանգչի, որ 1900
տարինիւր ի վեր միւրթարութիւն, քաջա-
ւերութիւն և զօրութիւն եղած է ամե-
նուն: Եթէ մարդկային ակարութեան բո-
լոր աւարները վերացրենք Աստուածորդ-
ուն, եթէ անոր պաշտօնը կեղակարծ հա-
մարինք, և պայմաններու տակ ընենք
անոր երկրաւոր պաշտօնին և կոչումին
վսեմ նպատակը, եթէ յայտարարենք որ
Քրիստոս եթէ շատ ապրէր, հաւանաբար
դիտի կարգուէր, ա'լ զոյութեան իրա-
ւունքէ զուրկ կ'ըլլայ անոր աստուածու-
թեան վրայ մեր ունեցած աւետարանա-
կան հաւատքը, և ասկանին ապրած կ'ըլ-
լանք նոյն մեղքերուն մէջ, զորս բառնա-
լու համար միայն տեղի ունեցաւ Մարդե-
ղութեան հրաշալի խորհուրդը:

Բիւզանդիոն կ'արհամարհէ Քրիստոնէ-
ութեան աստուածայնութիւնը, այսինքն
Աստուածորդուն անձին վրայ եկեղեցիին
ունեցած հաւատքը խախտել կը նկատի,
համոզուել համար մեզ թէ հարկ է բառ-
նալ կղերին ամուսնութիւնը: Եւ այս առ-
թիւ կ'ընէ թէ ամուսնական վարդապե-
տութեան սկզբունքները փոխ առնուած
են Եսենականութեան, Պուստայականու-
թեան և Պապականութեան: Ինչ նոր
յայտնութիւններ. ընթերցող պիտի հիտ-
նայ, նոր սերունդը՝ որ իր անտարբերու-
թեան ապացոյցները կուտայ օր ըստ օրէ
հանդէպ հաւատարմութեան, պիտի զմայլի
մեր բանդաութեան վրայ, նոր գիւտեր
են ասոնք, պիտի աղաղակէ. վայ մեր
տգիտութեան, տեսէք ինչեր կան եղեր,
ինչեր կ'ընէ եղեր Քրիստոնէութիւնը:
Մենք կը կարծինք թէ նախաքրիստո-
նէական բոլոր իմաստասիրական և կրօ-
նական վարդապետութիւններուն վրայ ա-
հագին առաւելութիւն մը ունի քրիստո-
տոնէութիւնը, ասանկ չէ եղեր. մեծ մա-
սաւը Հին Կապկարանէն իր փոխառու-
թիւններէն զատ, — ասիկա քիչ շատ գի-
տելիք, — միտցեալի ալ կը պարտինք ե-
ղեր Եսենաց, Պուստային և Պապականի:
Կեցցեն Սենեանք, Պուստայականը և
Պապականայք, որոնք քրիստոնէութեան
արդիւնքներուն պատճառ եղին են:

Բայց եռանդը զայլ, ընթերցող, պա-
ղարկութեան առաջ վարէ՛ քննու-
թիւնը: Նախ գիտցի՛ր թէ ամէն կրօն-
ներու մէջ առաւել կամ նուազ աստուա-
ծային ներգործութեան մասեր կան: Պիտ-
ցի՛ր թէ Քրիստոս մեր մարդկային բնու-
թեան լաւագոյն կողմերուն կողմ մը բառ-
նաւ: Եսենաբար այդ լաւագոյն կողմերը կան
միայ մարդկային բնութեան մէջ, և Քը-
րիստոսն ալ առաջ Աստուած զտնազան
կերպերով կոչում մը ըրած է մարդկային
օրտին բարի արամադրութիւններուն:
Բայց մի՛ եմթադրե՛ր թէ Քրիստոնէութիւ-
նը փոխառութիւններու կրօնքն է, իրեն
մէջ միշտ և նպատակ մըն է ան, որով-
հետեւ ան իր ծնունդը հրաշալի պարա-
զաներու կը պարտի. մարդկային չէ ան,
երկնային է. ինչ որ մարդկային էր, առ
ուսաւելի Հրեութիւն, Պուստայականու-
թիւն, Պապականութիւն միայն կրնար
ըլլալ, որոնք մէջ ցոլացած իսկ է աստ-
ուածային ճշմարտութեան նշոյլը. ինչ որ
մարդկային է կրնայ խախտիլ, ինչպէս
խախտեցաւ Պուստայականութիւնը, Հը-
րութիւնը և Պապականութիւնը աս-
տուածայինն առջեւ: Ասոնք չկրցան ար-
դիւնաւորել մարդկային վերանորոգու-
թիւնը, աստուածային հոգի յայտնութեան

վերապահուած էր ասիկա: Մարդկային
լաւագոյն կողմերուն տարբեր նպատե-
ցին Քրիստոսի ձեռքով հաստատուած հա-
ւատքին. այն պատճառաւ էր որ ըսու-
թէ ես օրէնքը քակելու չեկայ ալ ամբող-
ջացնելու: Պուստայականութիւնը, Պա-
պականութիւնը շատ քեղեցիկ արդիւնք-
ներ առած է բարձրուել մարդկեան,
ճշմարիտ ընկերակցութեան մէջ. բոլոր ի-
մաստասիրական հին դրութիւնները իրենց
բարոյականի նպատար բերած են աշխարհի
մէջ, ընկերային և կրօնական շէնքին նոր
ճաշակ, վայելուչ յարդարանք մը առած
են. բայց առանց քրիստոնէութեան ո'չ
ներկայ յառաջդիմութիւնը և ո'չ ներկայ
քաղաքակրթութիւնը պիտի ունենայինք:

ԲՈՒԹԻՅԱՒԱՆ ԱՆՄԻՆՏԵՆ

ԻՆԿԻԼՏԵՐՈՒ ԻՆԿԻԼՏԵՐՈՒ ՎԷ ՊԱՐՈՍ ԷՐԵՆԹԱՆ. —
ԻՐԱՆ-ԶԱԳԱՐԱՆ ԻՆԿԻԼՏԵՐՈՒ ԻՆԿԻԼՏԵՐՈՒ ԻՆԿԻ-
ԼՏԵՐ. — Մ. ՃԻՐԱՔԻՆԻՆ ԻՐԱՆԻԱՆ ՍԵՆԱՆԱՐԸ. —
ԻՐԱՆԻԱՆ ԻՆԿԻԼՏԵՐՈՒ

Պարոս Էրենթալը. Ավսթրիա-Մանար
խարիճի նկարներն իրենցին իրաւ վէ
Ինկիլիք զաշէթալարըն միւթալէաա-
ընտան անլալըլտընա կէօրէ, Իուսիա
վէ Ինկիլթերա ըօլթիւթա մէհաթիւնտէ
ֆէվէլէաթէ մէհաթիւնտէ թէլէաթը օ-
լունմըլ տըր: Լօնտոնըն կէօրէ զաշէթաա
լաւը, պարոս Էրենթալը հաշգընտա նէլը
Իթիւթիւթի պէնտի մախաւարընտա,
Էրենթալը իստիճիկ նալըլընըն, Ավս-
թրիա-Մանար հաշգընտա էֆաթար վէ
նիւթալը տօսիւնէ պէլէլէն քաշֆէլի
հիւթալէլէլ, վէ չիւպէսիլ Ինկիլթերա
իւթ միւթալէաթը հասնէ վէ սաթիւնտէ
իւզըն պուլունմաւարա Ինկիլթերաա
իւթալթ օլունմըլ օլունալըն պէեան իտի-
կօլար: Ավսթրիա-Մանար զաշէթալարը-
նըն նէլըլէաթընտա անլալըլտօր քի,
պարոս Էրենթալըն բալթիլաւընըն էսա-
սը, Իթիլթիւթալը միւթալէաթէ սաթըզ զալ-
մազտան վէ Իուսիա իւթ հաշգընտա
հասնէ իւզըն պուլունմաւարա իւթալթ
օլունմալ տըր, լաքին նէ՛ պու սաթապաթ,
նէ՛ տէ մէզքիւր միւթալէաթը սաթիւնտէ
խուսուսը՝ Ինկիլթերա հիւթալէլէլ թէ
միւթալէաթը հասնէնին մուհաֆաա-
նա մանի օլունմալար: Պարոս Էրենթալըն
Էրենթալը միւթալէաթին Ինկիլթիլ ըօլթիլթա
էրպալը թարաֆընտան զանէթ սաթիլթը
թէվէճիւթալարանէ թէլալալը օլունա-
մաւընտա տիկիլ պիր սէպէպի տէ շու տըր
քի, քօթ Մէնտօթիլըն Լօնտոն սէֆաթի-
թիւնտէ իւզալար թէլէլին օլունմըլ կիպի
աստ օլունմաւար. զիւրա քօթ Մէնտօթիլըն
Լօնտոնտան չէքիլթիւթի Ինկիլթերա իւթ
Ավսթրիա-Մանար հիւթալէլէլ թէլէլը. արա-
սընտա մէվէլտ օլմաւը զաշէթալարը
օլունմա միւթալէաթը սաթիւնտէ տէ-
վալմընա պիր նալըլը մազալմընտա ֆարդ
օլունմալ իտի:

Պարոս Էրենթալըն Էրենթալը միւթալէաթին
նէ թալէլին, Իթիլթիւթալըն հիւթալէլէլ
սիւթիւթիւթի, հիւթալէլէլ միւթալէաթին
միւթալէաթ օլմըլ տըր: Թապիլի տիր քի, Զար
նիլթալարըն վէ Իուսիա վիւթալէաթը վէ իր-
ճալընըն Էրենթալըն վէ Իթիլթիւթալը
միւթալէաթանըն թէվէճիւթիւթի զա-
լանմըլ օլուն պու տիւթալթ, օլունմըլ
վէ թէվէճիւթիլ քէնտի ֆալ ու հարա-
քալթըլա լաւեք օլմըլ օլունմըլ հալտէ,
զայպուպէթի, թէլէսիւթի աղիւմ հասըլ Իթ-
իլթ տիր: Տիկիլ թարաֆտան միւթալէաթը
հիւթալէաթ մէթպուր մուֆալիսալը թա-
րաֆընտան խարիճիկ նկարներն նա-
պընտան տօլար հասըլ օլուն պէօթիւթ պիր
մահալթիլթ վէ մէլըրթիլ իւթ, մահալթա,
պարոս Էրենթալըն անլալըլտ սապըզալը
մալիւթ օլունմընտան, անըն զէմալըն ի-
տարկէնտէ Իուսիա տէվէլթի իւթ Ավս-
թրիա առաւելապէս իթիլթիւթա խալէլ կէլ-
մէլէլէլին, վէ թարաֆէլին պէլիւթալթի
միւթալէաթը տօսիւնտան քէսալը զապաթ
իթիլթիւթիկէլ զանապաթ հասըլ օլունմըլ օլ-
մաւընտան իրելի կէլմըլ տիր:

Ինկիլթերրա վէ Բուսիա հիւքիւմէթլէ-
րինին Իրանա Իսթիգրազ վերմէլէրի մէսէ-
լէսի ուսումըն նազարը տիգգաթընը ճէլպ
Իթմիւ տիր. ֆիլվազը պէնն էլ տիւէլ բօլի-
թիգա նոզթաւընտան մէզքիւրիւի տէվլէթ
Իրանաֆընտան Իրան հիւքիւ էթթինէ մա-
լիլէնէ եարաւը Իտիլմէսի շայիանը էնէմ-
միլէթ պիր մատոնէ տիր. Ֆիւնքի պոս
մուսալինէթուէն էվլէլ, Էրի տէլէթիւրի,
Իրանաա Ինքա Իտէնէքլէրի թէնսսիր վէ
նուֆուզ իլին արաւարընտա պիր հատտ
թայէին Իտիլմիւ օլմաւը տէրքեար ողը-
Իրան տէմիր հօլլարը մէսէլէսի, հէր հայաէ
պոս թաշիքիւրի հատտ սըրաընտա հալլ Ի-
տիլմիւ օլաճազ աըր, Ֆիլվազը էնէր Ի-
րանն ըմալ ճիւթթինտէ դարպասն շար-
գաւ միւմթէտ օլմազ իւզըրէ, չօգտան պէրի
թաւսմիւ օլունան խաթթըն ինշաւը Բու-
սիա իլին պէոյիւք պիր էնէմիլէթի հայիզ
Իսէ, ճէնուպ ճիւթթինտէ Հինտիթթան տէ-
միր հօլլարը իլէ պիրլէշտիրիւմք իւզըրէ,
պիր խաթթ ինշաւընն տախի, Ինկիլթեր-
րինն Հինտիթթան հիւքիւմէթի իլին պէօ-
յիւք պիր էնէմիլէթի օլտուղը ինքիարա օ-
լունասաւազ Ինկիլթերրա վէ Բուսիա հիւ-
քիւմէթլէրինին Իրան հազգընտա ազտ
Իթմիւքլէրի Իթիլաֆըն նէթթինէսի օյարազ,
Աֆղանիթթան հազգընտա տախի պիր Ի-
թիլաֆ հատը օլաճաւը թապիիտիր, ֆա-
սաթթ պունուն իլին էնէ չօգ վազըթ դալպ
օլաճազ աըր, էնէ տէ պէօլազ միւլքիւս-
թա թէնտաթիֆ Իտիլէնէք աըր:

[illegible]

հանել պրդ քաչ այ իշին Բաթրիգահանն է
 Կեկեթերինն եկին ագա թայեին իթյէ-
 իսթմէյիպ, պու վադիֆէյի, քէնաի խա-
 լէֆինն իհալէ իմմէկի թէնաիպ իյէմիշ,
 վէ պինապերին Վարիտաթ վէ Մէնարիֆաթ
 քօրիսթընտան իսթիֆա իտէն ագանլը
 տախի եէրինն չիսմիթ քիւսէ թայինն ո
 լաւնալմիշ տըր: — Բաթրէ մէկնայ քիթի
 Վաթ վադիֆէյի Գեւշ, Լեւան Օ. Վ. Գե-
 չէճեանն էօհաէսինն իհալէ քըլընմը տըր

ՄԻԻԹԷՆԷՎԻՑԷ

— Պուլնտան պէտէ Տէվաիլը պէ-
լետիէ մի ֆէթիլի վէ մէվգիլիէր պա,

Մանիպի իմփեազ վե մեսուլը դազերա
ՀՈՎ ՀԱՆՆԻԱ ԹՈՒ ԱՅԵԱՆ